

90

МКВ^б А61 С 19/04 СПОСІБ ФОТОМЕТРИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ОБЛИЧЧЯ

Запропонований винахід відноситься до області медицини, а саме до ортопедичної стоматології та ортодонтії.

Відомий планіметричний спосіб дослідження бокових телерентгенограм голови, основою якого є визначення площ анатомічних відділів голови та обличчя (Миргазизов М.З. Принципы диагностики и планирования лечения зубочелюстных аномалий с использованием биометрических методов и обоснование их применения в ортодонтии: Автореф. ДИС....ДОКТ. мед. наук. - Казань, 1978. - 30 с.).*

Недоліком відомого способу є те, що він не може використовуватися при вивченні фотокарток обличчя.

Найбільш близьким до способу, що заявляється, є фотометричний спосіб дослідження, при якому проводиться побудова полігонів фасу та профілю обличчя на фотокартках (Зубкова Л.П., Хорошилкина Ф.Я., Петрова Ю.К. Нарушение зубных дуг и лицевого отдела черепа при глубоком прикусе и способы лечения. - Одесса, 1991. - 28 с).

Недоліком способу є те, що порівняння форм обличчя проводиться без визначення розмірів полігонів і не дає точної оцінки особливостей будови обличчя.

В основу винаходу поставлена задача створити такий спосіб фотометричного дослідження обличчя, в якому додатковим введенням лінії, що з'єднує точки перетину дотичних до контурів нижньої щелепи, паралельної підлозі, одержують полігони нижньої третини фасу обличчя та визначають площі багатокутників фасу і профілю обличчя за допомогою планіметра, що забезпечує можливість планіметричного дослідження фотокарток обличчя та точність вимірювань.

Поставлена мета досягається тим, що у спосіб фотометричного дослідження обличчя, що включає одержання фотокарток голови в фас та профіль, побудову полігонів фасу і профілю обличчя на фотознімках згідно винаходу додатково вводять лінію, що з'єднує точки перетину дотичних до контурів нижньої щелепи, паралельну підлозі, одержують полігони нижньої третини фасу обличчя та визначають площі багатокутників фасу і профілю обличчя за допомогою планіметра.

На фіг. 1 представлено вимірювальні точки та полігони фасу обличчя; на фіг. 2 - вимірювальні точки та полігони профілю обличчя.

Спосіб фотометричного дослідження обличчя включає одержання фотокарток голови в фас та профіль. Для забезпечення стандартних умов вимірювань використовують фотостат. Голову пацієнта при фотозйомці встановлюють так, щоб франкфуртська горизонтальна площина була паралельна підлозі, а орбітальна і серединно-сагітальна - перпендикулярні

ій. Відстань між об'єктивом та об'єктом постійна - 1 м. Обличчя пацієнта вивчають на фотознімках розміром 9 x 14 см. Викреслюють полігони фасу і профілю обличчя при з'єднанні визначених вимірювальних точок (фіг. 1, фіг. 2).

При дослідженні обличчя в фас проводять лінії (див. фіг. 1):

- серединну площину обличчя (те);
 - дотичну до волосяної частини брів зверху до її перетину з волосяною частиною голови (te1-te2);
 - лінію, що з'єднує точки основи козелків правого і лівого вуха (ti-t2);
 - дотичну до точки субназійон (sn), паралельну підлозі (srn-sm);
 - лінію, що з'єднує точки кутів нижньої* щелепи (goi-gO2);
 - лінію, що з'єднує точки перетину дотичних до контурів нижньої щелепи, паралельну підлозі (ci-cg);
 - дотичну до контуру підборіддя, паралельну підлозі (gni-gm);
 - лінії, що з'єднують точки te1, te2 з точками основи козелків правого і лівого вуха (ti, Ig);
 - лінії, що з'єднують точки основи козелків вušних раковин (ti, ti) з точками кутів нижньої щелепи (goi, gO2);
 - ДОТИЧНІ ДО КОНТУРІВ НИЖНЬОЇ ЩЕЛЕПИ (gO1-C1, gO2-C2, C1-gB1, C2-gm).
- Одержують полігони фасу обличчя.

При дослідженні обличчя в профіль викреслюють лінії - промені, що з'єднують точку поріон (po) з точками; назійон (п), орбітальною (ог), субназійон (sn), погоніон (pg), гоніон (go). Послідовно з'єднують точки: п-ог-sn-pg-go (див. фіг. 2). Отримують полігони профілю обличчя.

Площі полігонів фасу та профілю обличчя визначають за допомогою планіметра. Один важіль планіметра закріплюють перпендикулярно другому. Обводять контури полігонів обличчя обвідним штифтом, відмічаючи початкові та кінцеві показники лічильного диска. Різниця показників лічильного диска відповідає розміру полігона, що вимірюється.

Приклад конкретного виконання. Хвора Карюк І., 10 років, звернулася за ортодонтичною допомогою з приводу неправильного положення зубів верхньої та нижньої щелеп, порушена естетики обличчя. Діагноз: дистальний прикус. Проводять фотометричне дослідження обличчя.

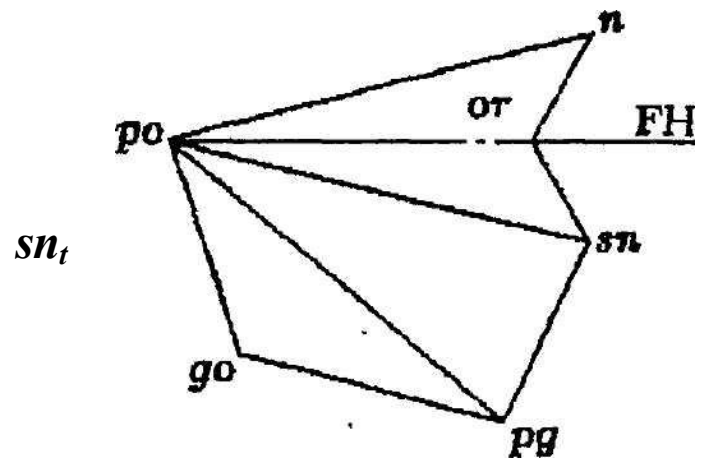
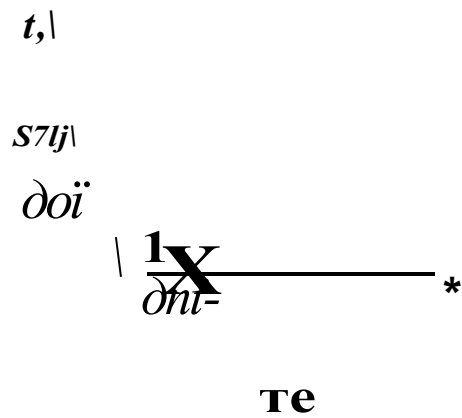
Одержують фотокартки голови в фас та профіль розміром 9 x 14 см. Викреслюють полігони фасу обличчя при з'єднанні вимірювальних точок: te1-te2, ti-t2, S111-S112, gO1-gO2, C1-C2, gU1-gU2; ПОСЛІДОВНО ТОЧОК! te1-ti-Sni-gO1-C1-gtll-gD2-C2-gO2-sn2-t2-te2. Полігони профілю обличчя отримують при з'єднанні точки po з точками: п, ог, sn, pg, go та послідовно точок: п-ог-sn-pg-go.

Площі полігонів фасу та профілю обличчя визначають за допомогою планіметра. У пацієнтки вони склали: te1-ti-t2-te2 - 7,2 см², ti-sm-sm-ti - 6,5 см², sni-goi-gO2-sm - 3,0 см², goi-ci-C2-gO2 - 1,9 см², ci-gni-gm-o - 2,0 см², po-n-or-

3

- 0,9 см², po-or-sn - 0,9 см², po-sn-pg - 4,0 см², po-pg-go - 2,2 см².

СПОСІБ ФОТОМЕТРИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ОБЛИЧЧЯ

Сухомлинова Т. Я.

Галич Л. Б. ороль

Співавтори: *Prof* М. Д.

Prof
Prof ж